

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista majo i sirote dobijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično ceno.

Vredništvo i opravištvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje.

Vrednik Ktekl Jožet, vp. plebanoš v Črensovcih.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Črensovce, Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Sovražnik naroda.

Horvackoga Zagorja i Medjimurja zapelano ljudstvo i nešteri Prekmurec v Radiči vidi svojega Meššiasa. Vnogi so se že ztreznili toti z te vere, a vnogi so ešče slepi. A pride čas, gda de té Meššias zavržen ravno od toga ljudstva, štero ga zdaj slepo nasleduje. Mi na njegove hujskarije i sleparije to odgovorimo. Znao je on za koj se ide v Belgradi ta tri leta. Znao je, ka se ide za fundamentalne zakone, na šterih bo država ležala i de ta srečna ali nesrečna potom, kakši do tei zakoni. Znao je on zato, a z prstom nej geno, ka bi srečni bili tej zakoni, kuno je samo Srbe, zidao si plačo, hujskao narod na sovraštvo a pomagao njemi je ne. Sovraštvo netiti do Vogrov je bilo njegovo delo pod prejšnjov vladov, zdaj pa do Slovincov i Srbov je vužiga. Ki piknjico krščanske ljubezni ma v sebi, more spoznati, ka ne more biti tisto pravapot, štera vči odurjavati samo, siroti i tlačenomi pa nikaj ne pomaga za pravico. I to je delao pa samo to Radič. Gda so radikali, samostojni i demokratje (Benko—Hartner—Kuharvi) te strašno krivičen zakon zglasali, ka se milosti Kristušove, ka se skrivnosti vašega srca samo tak smejo Kristušovomi namestniki rimskomi papi izročiti, če to prle prečte srbski minister i v to privoli. Pravim, gda se je šlo za te zakon i se je proti toj strašnoj krivici borila na ša mala četa 28 poslancov kmečke zveze, gde je te bio Radič? Sedo je doma, trgovino je terao naprej, bogato se a prišo nej, ovčice, da bi zavrno napad na vaše duše, napad na vašo vero, napad na samoga dragoga Jezusa. Je to ljubezen do Boga?

Je to potegivanje za vero. Vaš najdragši kinč je pušto blatiti v Belgradi, ar je raj meo svoje bogastvo kak vas i vaš kinč. Sram naj bo tistoga, ki za njega guči. Raj je meo bogastvo i brezdelnost kak vaše pravice, za té ne se je geno. Naša stranka je preperečila, ka se dača na zemljo za 100% nej povekšala, ta vam je spravila, ka ste lahko žgali slive brezplačno za domači poseo, ta vam je dala sine vojake l. 1898. rojene domo, ta je zdignola glas proti krivicam, štere so se godile vašim vojakom i je odpravila, ta je za 40 jezero možov zmenšala vojsko, teliko menje je vsako leto regrutov, ta je za sirote sprosil vnoge i vnoge stojezere podpore, ta je delavcom spravila polovico carine nazaj i zrnje z Vogrskoga brez carine, ta vam je spravila most, šteri je gotov i železnico, štera se dela, ta je zagovorila vse vaše prošnje, pomagala odpraviti vse vaše krivice. I Radič ka je delao v tom časi? Kuno Srbe i Slovence, vužigao proti njimi sovraštvo, ljudstvo puntao, zapelavao, pomagao niednomi, ar ne šo ta, kde jedino se je dalo pomagati. Pušto je trgati vero vašo, pravice vaše, mali ljudje i gda je to delao, se vupao v prsi točti i praviti: jaz sam vaš rešiteo. Delao pa vse to zato tak, ar če bi šo v Belgrad, bi Horvatje se v kraj od njega obrnoli, ka bi mislili ka se je odao Srbom. Naj občuva svojo čast i povekša svoje bogastvo, je zapelao v sovraštvo narod, pomagao njemi nikaj, pokvaro pa vse. Zastino, ne zasluži drugoga imena kak: sovražnik naroda.

Volitve.

Prekmurci, kmetje, obrtniki, delavci: 18. marcius bo odločo vašo usodo (sors) za leta. Eli ste premislili kak velkoga pomena je te den?

Eli poznate svoje pravice?

V parlamentarnoj državi kak je naša, ma ljudstvo vse pravice, či je razmi. Svobodno si lahko izberé možé, šteri je naj vodijo, je varjejo, za nje skrbijo; od ljudstva samoga je odvisno, kakši možjé je vladajo; ljudstvo je samo postavla.

Ljudstvo pa mora biti složno, to je mora vkupdržati i mora dobro prevdariti pri izberanji.

Zato je ljudstvo krivo,

či pridejo v parlament nezmožni, brezvestni možje. Što je kriv: eli kmet, ki je vuka postavlo za čuvara svojim ovcam, ali vuk, šteri ovce požre? Zato

ne postavite vukov za pastere!

Ljudstvo, štero ne pozna svoje velke pravice v parlamentarnoj državi, štero ne zbira trezno svojih poslancov, štero preslepilo pri volitvah penezi, c bljube, takše ljudstvo nanč ne vredno dobre vlade.

Či znaš za svojo pravico, spoznaj tudi svojo dužnost!

Či ščes, ka te država varje, či zahtevlješ, da ti ide država, vlada na roko, spuni svojo dužnost, svojo volilno dužnost:

moraš voliti!

Što pravi, ka me brigajo volitve, ve brez mene ravnotak opravijo — tomi bo tudi država, vlada

tak pravila: či te jaz ne brigam, ti mene tudi ne brigajš nikaj. Moški, što ne voli, nema nikše pravice do državne pomoči i njenoga obvarvanja.

Ti, što voliš: eli se zavedaš dalečsegajočega pomena tistoga vremena, kda puštiš svojo kruglico v škrinjico. Te trenutek je več kak jezero ino jezero vzdihajov i reči sledkar, šče tak lepe reči, šče tak besno včimetanje prle i sledkar so prazni; te trenutek si izročo škrinjici, moži, stranki, šteroj si dao svojo kruglico — sebe, ženo i deco.

Tistoj stranki, tistomi moži, koga si volo, si povedao neomenjeno zavupanje, daš bo brano tebe, tvoje delo, tvojo imovino, svetost i čistost tvoje družine, vzgojo tvoje dece. Toga se zavedaj, da ma parlamamet vse to v rokaj, da segne v najdragši kot tvojega življenja.

Ali si si ogledao moža,

šteromi daš svoje neomejeno zavupanje, eli je te toga vreden? Neomejeno zavupanje si njemi spovedao, ar nemaš ti več nikše nad njim, da ga prisiliš, či se je izneverno svojim obljubam. Nešterni volilec misli, da poslanca, šteri ne bi zvršavao danih obljub pred volitvami lahko odzovejo. To je ne istina. Poslanec, šteri je izvoljeni, ne več zvezani na svoje obljube,

poslanca nemreš prisiliti,

da izpuni, ka je prle obljubo. Ravno zavolotoga moraš

dvakrat paziti,

prle kak si izbereš moža, koga boš volo. Pravičnoga moža voli. Kak boš zbiraš? Eli boš poslušao obljube? Zapomnite si, da je obljubiti

lehko i da dnes tisti Kukovec, ki je povzročo največ nezadovoljnosti v Prekmurji, obljubla vse; celo prekmurske učitele, štere je njegova stranka pregnala iz Prekmurja, vrača nazaj, samo da bi se prikupio Prekmurcom.

Ravnotak je to, kak z razvudanim dečkom, šteri dekli vse obljubi, celo zakon, samo da se njemi vda i jo orople devišta, te pa ne mara več za njo. Štera poštena dekla se vda takšemi dečki, šteri jo pozna samo te, kda si šče vtišati svojo poželjivost.

Šteri pošteni Prekmurec se bo vdao obljubam voglednikov kak so Kukovec, Kuhar, Benko, Hartner, Radič? Šteri Prekmurec zavupa tem svojo družino, sebe i svojo prihodnost?

All zavupate stranki, štera s penezami i z obljubami lovi i kupuje glase?

Kak te spoštujejo takši korteši i takše stranke, šteri te mislijo s penezami z melov i vinom kupiti?

Kupujejo se vlačuge,

pošteni kmet, obrtnik i delavec pa nikdar ne k odaji.

Eli je takši dečko kaj vreden, šteri nemre inači dobiti dekla, kak da si kupi — vlačugo. — Eli je takši mož kaj vreden, šteri nema inači ljudskoga zavupanja, kak da si je kupi s penezami i dari?

Ne brani se penez

i drugih dobrot, štere ponuvlejo agitatori, vej je to ljudski penez i znaj, da vsakša dobrot, šteroj ti skazujejo mogočnjaki, je tvoja sveta pravica. Ne brani se darov — voli pa po svojoj vesti! Prvo je, da si pogledaš moža, ki ga misliš voliti, ne pa njegove obljube.

Kakši mora biti poslanec?

Pravili smo, da nega sile, štera bi prisilila poslanca, da spuni svoje obljube, dane pred volitvami. Tu nega, ne vojaške, ne policijske sile.

Edna sila je,

štera edina sili vsakšega ljudskoga zastopnika, da dela nesebično, požrtvovalno za ljudstvo, štero njemi je izreklo svoje zavupanje, ta sila je

dušnavest.

Mož, ki nema vesti, štera bi njemi zapovedavala, da vrši zavupano nalogo kak poslanec kak najbolše, te nemre biti ljudski zastopnik.

Vest ma li tisti mož, ki zna, da je za vsako svoje činjenje

odgovoren Bogi,

tak te mož, ki je prevzeti krščanskoga duha, mož, šteri je veren. Samo takšemi

krščanskomi moži

lehko spovejte svoje zavupanje. Ka pa tisti, ki pravijo, da vera ne spada v politiko? Ali je to istina, da vera ne spada v politiko? Ka je za kristjana vera! Eli je le zato, da mislimo i molimo krščansko, a nam nej trebe po njoj živeti? Eli krščanska vera ne za življenje, za javno življenje — politiko? Zakaj so pogani mučili prve kristjane? Eli zato, ka so nosili vero v srci ali zato, ka so zahtevali, da mora biti tudi

država krščanska,

da se naj odpravi robstvo i kapitalizem?

Zato so Rimljani mantrali prve kristjane, ar so ti svoje krščanstvo udeještovali politično, to je: spravili so v javno življenje, kak je to napravilo tudi Kristuš. Vera je fak nej postranska stvar za kristjana v politiki, nego

vera je prva stvar v politiki.

Što pravi, da je vera v politiki postranska stvar, te trdi, da je dušna vest v politiki postranska stvar i što to trdi, tisti pravi da je

poštenost v politiki postranska stvar.

Eli te volili takše može, šteri to tak trdijo?

Krščansko ljudstvo se vzdigavlje dnesden po celom sveti proti skritomi sovražniki — Antikristi, šteri pod plaščom šče razcepiti krščansko ljudstvo njegovih svetinj. Tudi med nas

Prekmurce so prinesli tei novi glasiteljje evangelium, šteroga smo

prle nikdar ne videli, razceplenost. Kda ste prle videli te gospode, šteri se dnes trgajo za vaše glasove? Zato so prišli, naj nas razcepijo i tak zmanjšajo našo moč sebi i svojim bankam na hasek.

Kak postajajo v Austriji, v Polskoj, Italiji, Franciji celo v Rusiji, močne krščanske organizacije, kak se je vstvorila v jako kulturnoj Nemčiji močna fronta krščanskoga ljudstva, v šteroj fronti so si podali roke evangeličanci i katoličani, tak je tudi na nas, Jugoslovanah, da ojačimo vrste krščanskoga ljudstva. Dnes nega polovičarstva; eli smo s cela kristjani v cerkvi, doma, v politiki — eli pa smo ne kristjani i te se dajmo tudi zbrisati iz krstnih knjig.

Ne ide se dnes v politiki, tudi ne pri volitvah 18. marca, samo za kakšo železniško zvezo z madžarskov, za izvoz živine — ide se zato, bo li naša mlada Jugoslavija pod oblastjov bankirov i londovskih prostozidarov, eli pa bo svobodna, srečna, krščanska država v blagostanje svojih prebivalcov.

Tisti, šteri ščejo, da bo naša država takša, tisti do stali 18. marcija ino vsikdar v naših vrstah, in vrstaj kmečke zveze, tisti do metali v drugo kišto svoje kruglice na Kleklna i Šiftara.

Evangeličanci i katoličanci!

18.-ga marca te šli volit, od vas visi, či naj krščanstvo kraljuje med nami, ali brezvernost. „Demokratska Stranka“, štere kandidat je tudi Markišavski Kūhar, je proti veri, či je katoličanska ali evangeličanska. Liberalce žmetno stane, ka je naše Prekmursko ljudstvo krščanskoga mišljenja, žnetno stane liberalce, ka mi lepe katoličanske i evangeličanske fare i lepe cerkvi mamu. Liberalci bi radi našo mladino v svoje roke dobili, radi bi z naše mladine srca vōstrebili krščansko mišljenje, i v njuvo srce bi radi sokolski, brezverski dūh vcepili. Ali liberalci i Markišavski Kūhar so malo kesno gorstanoli, i naše pošteno katoličansko i evangeličansko ljudstvo se ne da zapelati od Markišavskoga liberalca. Katoličanci i evangeličanci zdržite svoje vadlivanje i bojūjite se z cejlov močjov proti liberalcom, proti brezvercem i proti Markišavčari. Katoličanci i evangeličanci vsi v eden tabor, vsi pod edno zastavo, pod krščansko, pod Kristušovo zastavo. Vsi pod tisti križ, šteroga je naš Zveličitel Jezuš Kristuš noso. Vsi v drugo kišto votume!

Od vas visi vaše mladine bodočnost, zato pa delajte z cejlov močjov proti brezverstvu. Pokažite katoličanci i evangeličanci, ka zopstom delajo liberalci, ka zopstom dela Markišavski Kūhar proti krščanskomi mišljenji, proti evangeličanskoi i katoličanskoi veri. Ki pošūjete svojo vero, tisto pokažite 18.-ga marca pri volitvah, ka jo ne samo z lampami pošūjete, nego s sakšim svojim delom. Či pošūjete i zdržati ščete svojo katoličansko i evangeličansko vero, te svoj votom dajte na našo „Krščansko Lidsko Stranko“, ali kmečko zvezo, dajte svoj votom na krščanskega mišljenja može, kakši je Vlč. gosp. Klekl Jožef i gosp. Šiftar Geza. Pokažite vsi evangeličanci i katoličanci, ka ljubite krščanstvo i pravico i obsodite nepravico Demokrasko brezverstvo.

Bog živi našo krščansko Lidsko Stranko, i Bog živi naše krščanskoga mišljenja katoličansko i evangeličansko ljudstvo!

HARI LEOPOLD
ev. bogoslovec.

Fabijola

ali
Cerkev v katākombaj.

I. Mir.

Krščanska hiša.

Kak mi druge pripovedūjejo, nema nikaj več shranjenoga; da pa sama toga ne ponūca je tudi istina. Pravijo celō, da nimača ešče svoje vsakdanešnje jesti razdeli z nekšov slepov deklicov, resan čudno je to!

„Mora biti moja, draga Fabijola, mora! zakriči Agneška. Vej ste mi pa obečali, da mi spunite željo. Povejte, kelko ščete za njo i nocoj jo vzemem s sebov.“

„Naj bo, naj, nej tebi nikaj nemrem odpovedati; pa se bovi pogajali — le zūtra pošūji koga k meni i vse je v redi. Tū sve se pogodile, zdaj idivi, da si pogledavi goste.“

Večerja.

Vsi so bili že zbrani v obednici, gda prideta Fabijola i Agneška. Ne bomo na dugo i sōrko popišūvali, kakša je bila večerja; samo telko povemo, da je bilo vse bogato pripravljeno, vse svetešnje, čiravno je ne bilo gostūvanje, nego samo navadna večerja v bogatinovoi hiši, gde je vsikdar pripravljeno za znance i prijateljje.

NEDELA.

3. Postna. Evang. sv. Luk. 11. Jezuš zgoni vruga iz nemoga človeka. Vučeniki so ga ne mogli vōzgoniti. I kda so pitali po zroki, njim je Jezuš odgovoro, ka se to pokolenje vražje samo po posti i mōlitvi more zganjati. To teliko pomeni, ka ki šče greh premagati, se more zajtajvati, trpeti more i moliti.

Trpljenje Gospodovo.

Pa jaz li priznam, ka se ne bi nalehci pridružo tomi splošnomi mnenji, če ne bi vido, da je ravno eden izmed Kristušovih najljūbljenejših vučenikov i najvernejši prijatelov bio tisti, ki je glavne niti te strahovite igre tkao, gda ga je na sramoten način odao. O moj siromaški Odkūpíteo! Pa ne bi bilo to že zadosta, da on predmet postane najglobšega sočūtja? Znam jaz, da večkrat tudi druge spodobna nesreča doleti. Cezara je izdao Brut, Sardanapala Arbaces, Candanlesa Giges to je ravno njihovi ljūbenci so njim to včinoli. Ali šteri izmed teh velikašov je gda svojega izdajalca na tak veliko čast, na tak veliko milost podigno, kak Kristuš svojega apoštola Judaša?

On ga je navadnoga, zamazanoga raztrganoga kodiša imenūvao ednoga izmed dvanajseterih ministrov, ki bi po svojem deli to največše kraljestvo sveta osnovali i je po svojih mislaj ravnali. On njemi je od strani ljūdi čast, od strani dūhovništva vklanjanje, krasne cerkvi i veličaste oltare določo. Podelo njemi je najobsežnejšo punomoč, z šterov je zapovedavao narāvi (naturi), betegom i smrti. Na njegov pogled so mogle peklenke moči trepetati, i naj ne opūsti proti njemi ni najmenšega dokaza pošūvanja i zavūpanja, je na njega zavūpao tisto malo šumico penez, z šterov je v svojem prostovoljnom siromaštvi razpolagao. Kak zadnji hlapec se njemi je k nogam virgo, z poniznosti njemi je noge oprao; iz posebne ljūbavi kūšno; pa kak prijateo, šteri misli ka nikdar zadosta ne včini, je iznajšo nezaslūšno reč, z šterov bi prišo v notrašnjost njegovoga srca i njemi podelo svoje telo, svojō dūšo svojega dūha kaveč ešče svoje molbevredno božanstvo. Šteri izmed onih vladarov je gda svojega izdajalca na tak veliko čast podigno? Pa li premislite si, nieden izmed njih ne bio izdani nikdar za drugo, kak zavolo velikoga dobička, šteroga je vsaki pričakūvao, ki je izdajo začinjao. Tak je Brut iz častiželjnosti izdao Cezara, naj po njem dobi domovina slobočino. Arbaces je izdao Sardanapala; naj si pridobi Medov kraljestvo. Giges je izdao Candanlesa, naj se polasti oblasti Lydije. Zakōj je pa Judaš izdao Kristūša? Zateknite si vūha, o krščeni, da nete čūli. Za treseti srebrnikov. Z a t o g a i z d a o h ū d ō b n i i, z a treseti srebrnikov. „Obečali so njemi treseti srebrnikov.“ (Math. 26. 15.). Pa ne, niti za teliko nese pogodo izdajalec; pa lejko nevede, ka je zato šo ta, naj ga javno z nedoločenov i z spremenljivov ponūdbov zlicitaliva: „Ka mi ščete dati, da vam ga v roke dam?“ (Math. 26. 15.). Z tem malim zneskom je zadovoljen bio (čeravno je veliki škrtlač bio), nikšega pogajanja ne je stavo, ne se je tožo zavolo nizke cene, ar si je mogoče mislo na to, da je v Samariji za časa Joraš kralja somareča glava dosta dragša bila; ne, nego hitro je pōgodbo skleno kak če bi ugodna i hasnovita bila za njega; ovado je stem, da, bi še z menšov cenov bio zadovoljen i da je proti vsoj navadi kūpčije njegova prva skrb ne bila to, da si spravi dobičke, nego da se blaga reši.

Gda se prikaže Fabijola s svojov prijateljicov, pozdravi Fabij najprle svojo hčer: „Kesno prideš, kesno, moje dete, pa si itak ne jako lepo oblečena; pozabila si vse svoje kinče.“

Fabijolo je bilo sram, ne je znala, ka bi odgovorila; ali včas se oglaš Agneška: „Vsega toga sem jaz kriva, stric, jaz sem jo zadrževala s svojim klepetanjom. Tak navadno oblečena pa je prišla morebiti zato, da ne bi osramotila mene.“

„Tebi nemrem nikaj na oči metati, predraga Agneška“, pravi Fabij, „čiravno ravnas vsikdar po svojoj glavic; pa to ti pravim, da se ti je to vse bolje pripravilo, gda si bila ešče v detečij letij, zdaj si pa že za možitevi! i morala bi se že malo kazati, da si pridobiš srce kakšega lepoga i mladoga dečka. Kakši zlati lanček na šinjeki, kakšij maš doma zadosta, bi te jako lepo kinčao, — ali neščeš me poslušati; mogoče že maš koga zbranoga.“

Tak je gučao Fabij po svojij mislij; Agneška je pa v tom časi stala puna misli i njene prijazne oči so bile kak či bi gledala koga v mislij. Itak pa je čūla Fabijove reči i je odgovorila:

„Mam ga, mam! Že sva v zaročkaj, že mi je dao zlati prstan i me je okničao s prekrasnim lepotičjom.“

1) Rimljanke so se smele v 12. leti že možiti.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Telefon v Črensovcih. Na prošnjo našega g poslanca je črensovska pošta dobila telefon. *Šhod naše stranke bo 4. marca v nedelo po velkoj sv meši v Soboti. Govoro bo dr. Korošec, minister na razpoloženji. Isti den zaodvečara po večernici pa bo šhod v Beltincih v dvori g. Pintariča.*

Jezero dinarske banke bodo vōmenjene. Vōminjavanje se bo vršilo marca ali aprila. Pazite, ka ne zamūdite, ar čas zamenjavanja bo kratek. V Novinah že naznanimo, gda se začne vōmenjavanje.

Naše stranke kišta je druga. *Križ je gor na njej, beli, plavi, rdeči i v sobočkom okraji pod imenom dr. Korošča stoji ime Šiftar Geza v Lendavskom pa Klekl Jožefa. To je kišta maloga krščanskoga človeka, kmeta, obrtnika, delavca, trgovca, z té kište vō de se merila vaša pravica.*

Na znanje! Vnogi nas spitavajo, jeli g. Škafar Jožef trgovec naš namestnik? Odgovorimo: G. Škafar Jožef nikdar ne proso stranke za namestništvo, niti stranka njega nej prosila na to. On je veren pristaš kmečke zveze, a potegūvao se niti z malim prstom ne za namestništvo. Naš namestnik je g. Nemšič iz Križovec i dr. Šabec iz D. Lendave. — Vodstvo k. zveze.

Šhodi naše stranke so se vršili: v D. Bistrici, gde je Radičova trdnjava popolnoma porūšena, v Trnji, na Srednjoj i Gornjoj Bistrici, v Lipovcih, Gančanih, v Rakičani, Gradišči, Tropovcih, Sodišincih, Gederovcih, na Krajni, v Rankovcih, Vančavesi, na Tišini, na Petancih, v Pužavcih, Bodoncih, na Cankovi, pri sv. Jeleni i sv. Jūrji i pod Lipov.

Tatvine. Odnešeno je Šadl Alojzi v Prosečkoj vesi iz kovačnice kovačja šker, Džuban Mariji v Vučoj Gomili strošek, Szép Juli v Moravcih 15 kokoši i 2 goski, Malačič Petri v Domanjšovcih platno, pšenica i deteljčno semen, Kovač Miklosi v Šalovcih meso i mast, Horvat Štefani v Trnji pol korčiča pšenice i na Dolnjoj Bistrici od nekoga 15 kokoši, štere je pa gospodar najšo, tolvaj je spozno svojo krivico, proso odpūščenje i kokoši nazaj odneso.

Markišavčar. Markišavčar drugo neve pisati v svojoj nesramnoj „M. Krajini“, samo takše nesramne laži, štere po njem smrdijo. Takše nesramne laži je pisao tudi proti mojemi oči inō brati, štera nemajo ne vūh ne repa. Moj oča ne plača na tisti zvon, šteroga že dva meseca majo doma v kleti, nego na tistoga, šteri bo skūpen v skūpnjoj kapeli. Moj brat je ne skišnjeni ino pražen kak je te Markišavski strankin odpadnik pisao. To je nikša sramōta ne evangeličancem, če moj brat pošūje kat. dūhovnike. Nego to je velika sramota, da se je en evangeličanec odo Kukovci, odo se je „Demokratskoj stranki.“ Markišavčar v vsakom svojem nesramnom listi napada katoličance. Jeli to je ta „Vjedinjena Prekmōrska Stranka?“ Markišavčar toliko napak dela v slovenskom tak, kak v vogrskom jeziki, da tisto nema nikšega pomena. V Križevci ima dva plačaniva podrepara, šteriva hujskata ljudstvo. Ljudjē neposlūšajte te hujskače, ar vas tei v kmičnost pelajo! Markišavčar je zbrao skoraj vse tiste točke v svoj program, štere so že naš g. poslanec Klekl rešili. Evangeličanci i katoličanci ne dajte svoje votume na Markišavčara, ar nas on v kmičnost pela! Če na njega date svoje votume, bote vi prekmurski siromacke mogli nazaj plačūvati v svojoj dači tisti penez, šteroga troši Markišavčar. „Dugi Markišavčar kam se pelaš, goričance ne zapelaš, našiva poslanca naj bodeta g. Klekl Jožef in g. Šiftar Geza.“

„Ka mi praviš! Što pa je to?“

Milo ga pogleda deklica i s preprostim glasom odgovori: „Z dragim kamenjom mi je okinčao roke i šinjek i mi je podaro biserne ringline nezrečno dosta vredne.“

„Pri bogovij, što je gde to? Agneška, to skrivnost mi moraš povedati! Gotovo je to tvoja prva ljūbezen — da bi le duga bila i bi te napravila nezmerno srečno!“

„O srečno, srečno, na veke srečno“, odgovori ino odide s Fabijolo k gostom. Fabijola bi gotovo jako zamerila Agneški, da je njoj ešče ne povedala tak važne stvari; ali Fabijola je ne čūla toga zadnjega guča, ar se je ona tudi pogūčavala z gosti. Eden tej gostov je bio nekšij Katpurnij, nepriličen i visiki človek; bio je jako jalen i tak se je noso kak či bi on bio stūdenec vse modrosti. Njegov sosed je bio Prokul; preveč je rad meo dobre jestvine, zato je tudi jako rad hodo v to. hišo. Itak sta za nas več vredniva sledečiva gosta. Eden je tribun, po imeni Sebeščan. Bio je eden vekši čestnik iz cesarske straže, i kak se vidi, je dobro znani Fabijoli i Agneški. Je ešče ne bio star 30 let i že se je v vojski pokazao za takšega junaka, da sta ga jako spošūvala i Dioklecijan, casar vzhodnij dežel, i Maksimijan, casar v Rimi. Bio je jako lepe postave i ne je kazao ne v obnašanji ne v guči tistoga prilizūvanja, štero je bilo Rimljanom tak navadno.

Dale

Glavarstvo kortešera. Glavarstvo nas zdaj pozava gor, naj se zglasimo za kvare, štere so nam komunistje napravili. Te od leta 1919. ne bilo prle časa? No ja Pašičovim radikalcom trbej kruglice. Ne dobijo je, nam velike Srbije ne trbej, mi smo za autonomijo, rajši kvare pozabimo. Pa bele peneze i druge kvare so že tak notriglasili naš poslanec g. Klekl oblasti i prosili pomoč. Pa ka je napravilo glavarstvo? Gor nas pozvalo, naj kvare šenkamo.

Lani i letos. Lani je hodo dr. Kukovec v Nuskovi, Križavcih itd. Te so meli tudi shod pred njim uradniki v Soboti i prošili vekšo plačo od njega. Te jo je obljubo. G. Šeruga so te pravili: moj brat je kmet i premalo dače plača. To je največ plača kmet, so šteli praviti. I resan kmetom so podignoli dačo demokratje, a uradnikom pa plače nej. G. Kūhar zato vi lovite kmete, ka tej premalo dače plačajo? Eden z nazočih.

Pisač kr. notariuša v D. Lendavi — mislimo tisti, ki je peneze zapravo i se Bojnc piše kortešera, ka je Hartner na našo stranko. Ne verte, Hartner je na samostojno liberalno gorstopo i dela za to, ka nas požre srbski centralizem. Ne dajte se oslepti.

Koliko kišt bo pri volitvaj. Ne menje, kak edenajset. Pazite, naša je druga. Prgiščo pri vsej morete meti stisnjeno, pri drugoj jo samo odprite. Mala Polana bo v Velkoj volila.

Odgovor Flisar bankari. Tak pravijo kaj se péško lajanje ne čilje v nebésa. Flisar Janoš bivši Križevski vučiteo, zdaj pa veliki bankar zmislilo nikaj, ne vem kjej dostakrat pride nanjega ta bolezen, — i začno je iz velikim deklamiranjem lajati proti vlč. g. Klekl-ji i proti „Slovenskoj Ludskoj Stranki.“ I v to lajanje je moje ime tudi notri vzeo, i mené za praznoga imenuje. Ali meni se tak vidi, kaj je Flisar bankar spao do tega mač. I čista gotovo, kaj bi pa jas prazem oštao, či bi me Flisar včio pet let v osnovnoj šoli. Ali hvala Bogi samo edna leto sem meo k njem srečo i bogme so šolarje prazni ostali pri tom modrom Flisari, ar se on trno malo briga za šolare. On je včio pušit i svojo lübléno „Ružinko“ glédat. I té Flisar, ki se zdaj za tak velikoga lutherana drži nas je veronavuk nigdar ne včio i oča so me pitali doma „pa se vi nikaj ne včite od Jezusa i od Boga.“ I či bi me lübléni oča i mati ne včila doma na Boga bojaznost i na lübéznost, bogme bi pri Flisari moja glava i moje srce prazno ostalo. I té človek se vüpa zglasiti, ki je vu svojem žitki tak malo delo za ljudstvo, za krščanstvo za evangeličanstvo, ali bole je delo za svojo žepko. Té človek se je zgloso, ki tom sedi v banki i güli naše srmaško Prekmursko ljudstvo. On je tisti mož, ki je našemi ljudstvi čiste peneze včdavao i trüco, naj je samo vze-meo, ar štemplani ne bodo valali. Jas sem včnesao dvakrat čiste peneze iz banke i te djalen mož mi je etak reko: „Pazite na poti, či de vam što na poti glédao čiste peneze, ne pravite kaj smo vam je mi dali iz banke.“ On je to znao, kaj či to njegovo manipulacio zve oblast, té njemi tesno bude. I taki človek sme napadati i šimfati ednoga poštenega i za ljudstvo trüdečega se moža, Klekl Jožefa našega poslanca i té Flisar šče mene blatiti, ki je že stokrat odao svojo düšnovest Šatani. I té brezverec, té djalen mož, to piše, kaj sem jas lutheranom na špot. Zakaj pa? Zato ar poštujem katoličance? A tak, kaj pa g. Flisar vi čitate Svétopismo? Ne mislim! Či bi je čitali, té bi znali, kaj je naš Zveličitel to reko: „Lübi bližnjega svojega kak sam sebe i lübi ešče svojega sovražnika.“ I či bom pitao evangeličance, mi ne bodo rekli, kaj sem njim na špot, ali vi ste čisto gotovo na špot i na sramoto našoj evangeličanskoj veri. Zato pa g. Flisar zdržite Jezusa to veliko zapoved. I dr. Luther Martin je tudi to zapoved držao za največšo, vi ste jo do toga mač ne zdržali, zato se ne morete za krščenika, ne morete se za evangeličanca držati. Kak je pa to kaj ste vi tak veliki neprijatelj katoličancov i vlč. g. Klekl-ja? Kaj pa či vam katoličanci prineseo peneze, zakaj pa tiste vzemete, čüdno g. Flisar, kaj penezom tudi ne date versko sago? Poglednite v Svétom-pismi Pavel apoštola k Riminalcom poslanom prvom listi v 13. tali i zdržite tiste réči. Zdržimo mi svojo evangeličansko vero, ali ne šimfajmo drugo, nego poštujemo katoličansko tudi. I ešče to pišete, kaj sem jas ne zrel. Ja znate jas si ne morem pomagati, či so moji vlasje ne žuti, kak so vaši bili, ali da je pa žuti pes, žuti konj i žuti človek eden ne dober. Itak pravi reč, kaj pošteni človek seri postane i hamišen pa pišlivi. I to vse na koga paše? I g. Flisar, vi se tak preveč za naše evangeličanske vere branitelja držite, kak je pa to ka vi Demokrasko Stranko podpérate, štera je proti veri i proti vadlivanji. Jas vam to rečem, ka vi samo ne gučite nikaj, ar vas vtiči gordržijo. Penzio dobite od države i velike dohodke imate vu banki i što vam to vse plati? Ne drugi kak srmak Prekmurski kmet i dokeč vi dobro živete on more celi den bos i lačen

delati. Zato pa zdaj zapelavate naše goričance, ka te je pa bole güli. Flisar, izmislite si na srmake i previdite, kaj je vaše delo proti srmaškomi Prekmurskomi ljudstvi, proti Božoj i Jezušovoj zapovedi. I té moder Flisar si je pod svoj napisnik ne vüpo svoje ime podpisati. Zakaj pa ne? Zato, ar hamišen človek po hamišni potaj hodi, ali šontavoga psa i hamišnoga človeka hitro zgrabijo. Ali ne grizmo se, nego bojmo vsi na hasek našemi Prekmurskomi ljudstvi, evangeličancem i katoličancem. — Hari Leopold, ev. bogoslovec.

Orlovski tečaj za prekmursko okrožje se je vršo od 10 do 16 februara v M. Soboti, 16 pa v Krogi. Tečaja se je vdeležavalo vsaki den poprek od 8 do 10 dečkov iz celoga okrožja, zato se prav toplo zahvalimo Orlovskoj podzvezi, štera nam je poslala tehtničnoga (za telovadbo) vaditela. Prav topló se tudi zahvalimo g. Rupniki vaditeli, ki si je močno prizadevo naše dečke kak naj bogše izvežbati. Ravno tak tudi se lepo zahvalimo g. Peterki gostilničari v M. Soboti, ki so nam štiri dni dali hižo za telovadbo. Pri tej priliki gospoda Peterka gostilno celomi Prekmurji tudi močno priporočamo. Zahvalo damo ravnotak tudi Smodiš Trejzi v Krogi, ka nam dala hižo za telovadbo. Orl. društvo.

„Gospod Klekl, podoficer papove oblasti“ tak nas zove Kūharva „Mörska Krajina“. I mi z ponosom i z veseljom pravimo, ka smo to. Liberalcom je to greh, če mi poštijemo Kristušovoga namestnika. Oni ne poznajo Kristuša, kak bi te mogli poznati njegovoga namestnika. I tei skazlivci ravno vtom članki nadale pišejo: „vera naj bo vsakomi sveta“. Nam je sveta, Kūharom pa deveta briga. Nam je sveta i zato se držimo njene zapovedi, verjemo ka Kristuš ma namestnika na zemlji i té je rimski papa. To nam je sveto katoličancem, zakaj nas pa te napada Markišavčar? Zato, ka neidemo za njim i smo verni svojoj veri. Vsi tej so evangeličanci ali katoličanci, so ödörni pred demokrati, ar tej sovražijo vsako vero.

Občini Hotiza i Kot sta na prošnja našega g. poslanca Kleklina dobile 130 jezero dinarov na bōranje Müre.

Invalidom. Novi občni zbor se vršo v Beltinci 4 dne 7. 1. 923. na šterom se novi odbor izvolo sledeči: Predsednik: Rengeo Štefan z Lipovec. Podpredsednik: Horvat Gregor z Bratonec. Tajnik: Slavic Matija z Lipovec. Blagajnik: Ferčak Franc z Renkovec. Odborniki: Horvat Martin, Lipa, Trajtek Franc, Renkovec, Čizmadia Jožef, Törnišče, Čjerič J. V. Polana, Jerebic Štefan, Odranci, Baligač Ivan, Lipovci, Ūlen Martin, Lipovci, Sraka Jožef, Gančani, Štaus Štefan, Renkovec. Potem so tudi izvöljeni z vsakše obč. eden odbornik, pri šterih se majo člani zglasiti, či majo kakše prošnje öziroma či bi imeli kakše delo pri tajništvu, ka ne bi trebalo vsakomi posebno tak deleč iti. To delo obč. odbornik more vse opraviti, svoje obč. invalide ino dovce vküppisati, šteri so ešče nej v organizaciji, šteri po že so, naj na letos že tudi plačajo članarino, šteri so ešče nej plačali, mesečno 1 din. ino najmenje na 6. mes. lejko pa tudi na celo leto plačajo. To članarino naj vsakši obč. odborniki vküper poberejo i tudi či kakše prošnje majo, naj vse prinesejo v tajništvo v Lipovce. Tej obč. odborniki so sledeči: Magdič Matjaš, Lipa, Balažic Štefan, Renkovec, Koren Ivan, Törnišče, Dominko Jožef, Gumilice, Kociper Matjaš, Gančani, Filip Ivan, Beltinci, Matko Štefan, Odranci, Rengeo Martin, Lipovci, Novak Ignac, Bratonce, Panker Štefan, Dokležovje, Žižek Mihal, Ižekövc, Maučec Marko, Melinci, Bedernjak Ivan, Dol. Bistrica, Nered Martin, Trnje, Čeh Štefan, Nedelica. — Uradni dnevi so v sredo i v nedelo: — *Splošna org. voj. inv. in vdov. Podružnica Beltinci.*

Shodi naše stranke v beltinskoj fari so se vršili od 18. do 20. febr. Opravili so je sami domači možje. Ljudstvo je povsod za nas. Če se je tu 1—2 oglaslo proti krščanskoj stranki, je dobo tak oster odgovor, ka je zanemo. Kak lepo je bilo čüti, gda so naši izobraženi ljudje domači opominoli je: Ne bojte kak list na drevi, šteroga veter tá odnese! Naj nede med nami izdajalec! Neki samostojnej je té odgovor dobo: Modrost brez pameti je velika norost. I strezno se. Ešče dokležovski zapelani socialisti so se hvala Bogi nazaj povrnoli na pravo pot. Ljudstvo je povsod kričalo: dol z centralizmom, živila autonomija. Naš g. poslanec so nam obečali, ka tudi pridó kak dó li mogoči še v beltinsko farno, zdaj držijo shode po črensovskoj, törjanskoj i lendavskoj fari.

Mamo može, prave džündže iz törjanske, beltinske, črensovske, bogojanske i drugi far, ki so se sami javili, da brezplačno hodijo okoli i ljudstvo presvetlavajo, ka je zgrabljivi vucje protiverskih strank nefraztrgajo, o kak nas veseli to v toj borbi. Hvala vam lepa, pravi istinski krščanski možje.

Pogoreli so Kūharvi liberalci na Hotizi. Niednoga podpisa neso dobili.

Ne bom šo ne se, ne tá volit. Ki tak guči je ravnotak krivec kak ki na slabo stranko voli. Včasi edna — jedina kruglica odloči je što poslanec ali nej. Gda gori i ne gasi tisti, ki bi lejko gasio, je nesreče kriv ravnotak kak podežigač. Ki bi lejko zabrano tolvajijo i je ne zabrani, ma deo v tolvajiji. Te pa pustite vužigati, odnašati svoje i svoje vere pravice? Volitev je dnesden ne indašnja, nego borba za življenje i smrti i to tak za časno kak za večno.

Beltinci. 21. febr. je lepi sestanek öbdržala naša stranka v Glavačovoj gostilni. Shod je dvojlivce obrtdo v krščanskih vrstah.

Shodi našega poslanca so se vršili preminoči tjeđen na Sr. i G. Bistrici, pod Lipov i Renkovcih, na Hotizi i v Žižkih. Ne trebe praviti, ka so shodi bili punoštevilno obiskani i obrodili naj popolnejši sad za krščansko stranko.

Shodi g. Benka so dobro namočeni. V Strehovcih, Beltincih itd. itd. po 50 litrov vina. A moremo z zadovoljstvom povdarjati, ka g. Benko kak poštenjak hodi okoli, ne šinfa drugi poslancov, ljudstva ne sili v svojo stranko, tomi neha na zvolo, naj ide, kama ga srca vleče. V Beltincih je med splošnim odobravanjom ob-sodo nesramno pisavo Mörske Krajine, liberalne stranke proti našoj stranki posebno proti g. Kleklni.

Turnišče. Kmečka Zveza je malokda stala tak dobro tü, kak zdaj ravno. Trgovec Tivadar je hvalevredno odklonio Hartnerovo ponüdbu, ka bi si naklao v logi dva metra drv.

Država.

„Samostojno“ gospodarstvo. Hartnerve stranke veliki gospon, Pire Gustav je z tistih penez, štere so kmetje vñip dali za küpilo galica, ponücao za svoje kšefte i profiterao ne menje kak *milijon koron* za svoj žep iz lüčkih penez. (Slovenec št. 31). Zaslüži ta stranka vaše votume?

Socialdemokratični poslanec etak dela. „Organizovani Radnik“ piše: „Tiralica je včdána (išče ga oblast) za nar. poslancom Etbin Kristanom, ki je prejeo od beogradske vlade päť milijon dinarov, da vrejüje izseljeniško kancelarijo v Ameriki i podpira delo za amerikansko posojilo Jugoslaviji. Ar se pa Etbin Kristan cele mesece ne javo vladi, je ta včdála za njim tiralico i poslala tudi svojega agenta v Ameriko, da ga poišče.“ — Vidite delavci, takšim poslancom ste dali svoj votum. Pazite zdaj. Samo v krščanskoj stranki je poštenost.

Stranka razbojnikov i roparov. Društvo demokrasko stranke „Orjuna“ kak smo že pisali, je v Maribori ponoči na roparski način napadnola našo krščansko tiskarno, gde se štampa „Glasnik“, gde je včdána Venčana kniga itd. Do polmilijona kvara so nam napravili pri mašinaj. Edenajset ftičkov iz te družbe je oblast zgrabila i med njimi je devet pristašov Markišavskoga Kūhara i Kükovca. V to roparsko razbojniško družbo pa linete šli! Tej majo prvo kišto, vkraj od nje.

Svet.

Teštament škrtlavca. Na smrtnoj posteli pozové škrtlavec kral. notara, ka de teštament delao. Zravna se v posteli pa pravi: „Napište začetek teštamenta, ovo bom vam že dale pravo.“ Kral. notar začne, kak že navada pa pol na glas: „Davlem, ostavlem, predam na“ „Ka! šče nej, nej šče ne cviléč pa kričéč stavi ga stari.“ Tak jes nikaj neščem delati, nikdar nede to moja slednja vola; ka bi komi kaj dao, nihao, eli predao, to jes nemrem.“ — Dobro i pravi kr. notar, malo pomisli za en čas se pa oglasi: Jeli de dobro či tak napravim: — Posojtjem do sodnoga dneva? — „Dobra, dobro“ v dari vmes škrtlavec ves veseli. Dale je kral. notar brez nevole lejko napisao celi teštament.

Klemenceau bivši francuski minister je, kak čtemo v Singapuri v ednom samostani govor držao deci, v šterom je spoznao svojo veliko napako, najmre ka je proti veri velka norost bila. Vendar ga je srečala pamet ednok v starosti; kda pa ge našo visoko gospodo sreča?

Iznajdba telefona. Lani je vmro iznajditeo telefona Bel. Letos pa je vmrla njegova žena. Ta ženska je že mlada glüpa postala pa je prosila svojega moža, ki je bio fizik, naj iznajde kakšo pripravu, s šterov bi njoj olajšao poslušanje. On je to izkao, delao, pa je resan napravu: telefon. Za zahvalo je ta gospa dosta včvinila za poučavanje glühih.

Vrednost penez 1 dolar 400—410 K., 1 talijanska lira 19—20 K., češka krona 11—12 K., za 1 dinar se dobi 600—650 avstrijskih kron i 25—27 vogrskih kron.

Pisma slovenščina.

Beltinci: Slovenska pesem:

Na zadnja predpusno nedeljo (4. feb.) je priredila tuk. podružnica Slovenske Matice prelepo vspelo veselico.

Na sporedu je bila igra in nastop dveh pevskih zborov. Velika dvorana v hotelu Cigüt je bila nabito polna domačega občinstva in gostov iz okolice.

Najprej se je uprizorila šaljivo-resna burka: „Kakoršen gospod, takšen sluga,“ ki je izzvala mnogo srčne veselosti pri gledalcih. Igralci so bili vsi izborni ali najbolje sta jo pihnila z vsemi mazili maziljeni častniški sluga (g. Dujc) in rekur „Lipe Butec“.

Nato je nastopil g. nadučitelj Šprager s svojim mešanim pevskim zborom. Akoravno smo že večkrat čuli hvaliti lepo cerkveno petje, ki ga je ustvaril v Beltincih ta marljivi pevovodja, smo bili vendar iznenadeni nad preciznostjo in sigurnostjo tega iz domačinov sestavljenega zbora, kateri je izvajal brezhibno prav resne umetne skladbe (Nedvedove in Hug. Sattnerjove) z molakordi in težko časovno mero (taktom). Ugajala nam je še posebno, sier lažja ali čustveno krepka pesem o prstanu, ker je nam bila nova. Beltinčarje so pokazali, da ne slovi samo njihovo mescece po vsej pravici za najlepši trg Prekmurja, ampak da so tudi njegovi prebivalci vredni predstavniki in dika lepe Prekmurske Krajine. Gospodu pevovodji pa kličemo: Le naprej na započeti poti! Kdor odpira narodu žive zaklade pesmi, tisti mu pōmaga spoznati svojo dušo, njeno dražest in milino, lepoto in blagost in je v najlepšem pomenu besede kulturni delavec. Kajti narod, ki je spoznal samega sebe, ki se je osvestil — ne premaga, ne pogazi nobena sila sveta. Duh je sloboden.

Nikjer pa ne veje duh tako slobodno in čisto po svoje-kot v pesmi. Pesem je človeške duše najlepši, najčistejši cvet. V pesmi ona vplaska (juče) in plaka, toži in tolaži, preti in grozi, živi in umira.

Slovenska pesem je scela drugačna kakor pa nemška, madjarska ali pa kakega drugega naroda pesem — njegovo duševno ogledalo je ona.

Slovenska pesem je skoraj edino kulturno, duševno blago, ki ga je rešil Slovenec preko temne dobe (časa) robstva v jasnejši dan narodne svobode.

Zato pa velimo: Daj narōdu celo bogastvo njegove pesmi nazaj in narod spozna — sebe samega in postane sam svoj, svobodnjak med svobodnjaki, ne več ponižen sluga ponosnejših, zavednejših narodov.

Če pe izrekamō hvalo domačinom, ne smemo odtehati svoje priznanje gostom! Po nastopu mešanega zbora so zavriki krepki glasovi iz moških grl. Pod vodstvom g. Koržeta, ravnatelja meščanske šole v M. Soboti je namreč nastopil tá prvokrat moški zbor iz M. Sobote. Akoravno se je ta zbor šele pred kratkem vsnoval in niti niso bili vsi člani zastopani, je vendar prav učinkovito pokazal domačinom lepoto moškega zbornega petja. In če bi že smeli kaj grajati, bi bilo edino to, kar oponašamo tudi g. Špragerju: da sta bila s količino programa tako skromna; kakovost je nas docela zadovoljila, zato pa bi bili čuli še radi nekaj več!

Dale.

Pošta.

Fl. Krenos. Sotina 74. Odposlao v Ljubljano vašo zadevo. Rešitev vam že naznanim. Pozvek Jožef. Srdica. Delavci lejko ido na Vogrsko, samo zglasite se na državnoj borzi dela v M. Soboti. Luthar Jožef. M. Sobota. Dobili smo 140 D. za 7 Novin i 40 D. 50 p. za 8 Marijinih listov. Srčna hvala širiteli za trūd i velikodušnost, ka plača čiravno nej dužen ešče svoje Novine i Marijin list. Hvala tudi naročnikom vsem, ki so od naročnine više plačali. V obilnosti je vse pōvrnjeno za tekoče leto.

Paska!

Cen. občinstvi naznanjam, da imam prvevrste češko glažovino „Vitrea.“ štero po najnižših cenah odavlem 1 m³ 100 Din. Stolarje še posebne ugodnosti dobijo.

IVAN MARKOVIČ, trgovec s steklom i porcelanom v D. LENDAVI (Schwarz A. hiša).

Paska!

Hiša v D. Lendavi na prometnom mestu, jako sposobna za šterogakoli obrtnika, s stanovanjom i z prōstornimi delavnicami, se z prosti rok taki oda. Več se pozvej pri Toplak Janoši v D. Lendavi.

Házeladás. Dolnja Lendaván, forgalmas helyen, mely különösen bármilyen szakmájú iparosnak alkalmas, tágas lakás és megfelelő műhely helyiségekkel szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítás TOPLAK JÁNOSNÁL, DOLNJA LENDAVÁN.

K odaji je pri Horvat Martini (Lešnjek) v Črenšovcih hš. 39. Za domači poseo i ne za trgovca edna debela svinja, edna mlada breha krava i dva voza detelice

Pravi amerikanski Singer-mašini za šivanje

se dobijo za Prekmurje

samo v trgovini

BRATA BRUMEN

MURSKA SOBOTA

Cerkvena ulica 192. (poleg birovijske),

v Dolnjoj Lendavi

pri

BEDIČ IN KAC

Dobijo se tudi Singer igle, olje, konci, nadomestilni deli itd. (Šivalni stroji za sabole, šujstre i za familije).

Odavle se na rate (24 mesecov).

Singer šivalni stroji BOURNE & Co. New-York.

Naročte si „Novine!“

SIROVE KOŽE:

Lisice, — küne — vidre — krtice — veverice čarne, zavce divje i domaće — domaće mačke — kondrave pēsje kože — ovce in janjce kakor ves ostale vrste kož z dugov i mehkov dlakov, küpüje i plača po najbolših cenah

Tovarna usnja (ledra) MARTINUŠIČ in DRUG
v Ljutomeru (Lotmerki)

i

Podružnica v Cankovi.